

Kázání o 3. neděli v mezidobí ve farním chrámu sv. Martina v městě Mšeno u Mělníka 21. 1. 2024 v 9.00

Rok B:

*Jon 3, 1–5.10; Žalm 25 (24): Ukaž mi své cesty, Hospodine; 1 K 7, 29–31;
Evangelium podle svatého Marka 1, 14–20*

Vážení přátelé, bratři a sestry!

Je to až prostředek Jonášovy knihy ve Starém zákoně, z něhož jsme dnes četli. Jonáš se v předešlých kapitolách vzpouzel proti svému povolání jít a kázat pokání pohanskému lidu v hlavním asyrském městě Ninive. Asi se bál, že to stejně nebude úspěšné. A možná byl trochu líný.

Jonáš, místo aby šel z Jeruzaléma na severovýchod, se pokusil uprchnout před Hospodinem po Středozezemním moři na daleký západ, až někam do Taršíše, v dnešním Španělsku na samém okraji tehdy známého světa. Ale Bůh si ho našel.

Ve velké bouři hodili Jonáše na jeho žádost námořníci do moře. Cos to učinil, tak se námořníci zděsili, když se jim Jonáš přiznal, že utíká před svým Bohem. Každý má být svému bohu věrný, takové bylo jejich přesvědčení. Ale tato oběť nebyla Jonášovi nic platná. Z Božího rozkazu si ho našla mořská obluda zvaná Velkou rybou, a třetího dne ho vyplivla na břeh moře. Jonáš pak poslechl, nastoupil svou cestu do Ninive a splnil svůj úkol.

Zda-li pak i my plníme to, k čemu nás Bůh volá? Tak například nastoupit na kněžskou dráhu nebo do kláštera, když nám náš mimořádný zájem o Boží věci ukazuje, že nás Bůh volá. A stejně i do jiných povolání, například na cestu učitele nebo farní hospodyně.

Když ninivští uslyšeli v kázání žida Jonáše, že jejich město bude pro veliké hříchy za 40 dnů vyvráceno, dali se na pokání, a Bůh jejich město nezničil. Zůstali zachováni a nevymřeli.

Nebojme se i my zvěstovat evangelium třeba i těm, o nichž jsme přesvědčeni, že to na ně nebude vůbec působit. A sloužit společně s knězem mši svatou i v nejzapadlejším kostele či kapli, i když si myslíme, že tam nikdo nepříjde. Ono to tak nemusí vyjít, jak si my ve své skeptické jonášovské duši myslíme.

V dalším čtení z Markova Evangelia čteme, jak Pán Ježíš pochopil uvěznění svatého Jana Křtitele jako Boží pokyn, aby začal veřejně působit. Po svém návratu z jižně položeného Judska, místa, kde se narodil a také místa, kde byl Janem Křtitelem pokřtěn a kde se 40 dnů na Hoře pokušení postil, do místa, kde prožil své dětství a mládí, tj. do severně položené Galileje, začal své kázání stejným způsobem jako Jan Křtitel. „Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království.“ A také si brzo vyvolil 12 učedníků, kteří ho na jeho kazatelských cestách provázeli. Nejprve se obrátil na ty, které už poznal jako učedníky Jana Křtitele u řeky Jordánu. Ti se mezitím vrátili ze svého studijního pobytu v Judsku i zasvěcení u Jana Křtitele u Jordánu a opět se, zřejmě po mnoha měsících nepřítomnosti, začali věnovat rybářskému řemeslu. Nejprve Ježíš u Galilejského jezera uviděl syny nám blíže neznámého Jonáše či Jana, Šimona, který se později stal Petrem, a jeho bratra Ondřeje. Oba byli povoláním prostými

rybáři, i když Petr vlastnil dům, ve kterém bydlel po předpokládané smrti své manželky se svou tchyní, a také asi i s bratrem Ondřejem Prvozvaným. Oba bratři vlastnili ale jen jednu rybářskou loď, z níž Ježíš kázal zástupům, a tak to byli spíše chudí živnostníci.

Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí.“ Oni hned nechali sítě a následovali Ježíše, kterého už znali od Jana Křtitele. Tak se z rybářů stali první kněží a biskupové.

Ale hned po nich Ježíš povolal syny bohatého podnikatele Zebedea, příbuzného židovských aristokratů ve velekněžském paláci, a jeho ženy, věhlasné Salome. Byli to Jakub a jeho bratr Jan, pozdější evangelista a miláček Páně. O Janovi jsme četli už dříve jako o učedníku Jana Křtitele, který společně s Ondřejem již druhý den po Ježíšově křtu ho vyhledali a vyžádali si rozmluvu. A také tito dva bratři, přátelé Šimona Petra a Ondřeje, zanechali práce při spravování sítí pro rybářskou flotilu svého otce. Zanechali svého otce Zebedea a všechny jeho dělníky, které měl na svých lodích, a odešli s Ježíšem.

Nechme se strhnout příkladem Petra a Ondřeje, Jakuba a Jana a vydejme se na cestu Kristovu.

K tomu nám dopomáhej Bůh!

Amen.

Dejž to nebeský Pán.

P. Jiří Rajmund Tretera OP